

него въ движението на свѣтътъ: и ако това любопитство не може да се откаже или потуши, не е ли по добръ да се освѣтлява стъпка по стъпка, безъ да се закача срамежливостта, отъ колкото да се остави да се заблуди въ беспокойниѣ и безредни издирвания? Колкото се касае до мене, това което азъ обичамъ не е оная глупешка простотия която не знае даже да се исчерви и която не може да се придобие освѣнъ чрѣзъ едно съвершенно незнание на всяко нѣщо и чрѣзъ едно съвершенно отстранение отъ обществото и свѣтътъ: прѣвъсходна система, ако прѣд-назначавашъ дъщерята си за манастирътъ, но твърдѣ недостатъчна, ако желаетъ да направишъ отъ нея една съпруга и една майка; това което още помалко обичамъ е онова притворство на дебелашко и принудително незнание, съ очитѣ навѣдени които на всякъдѣ виждатъ зло и които даватъ да се разбере че вътрѣшността е много по грозна отъ вънкашността; а онова което обичамъ у една дѣвойка, е онова хубаво спокойствие, което, знаейки малко, не желае да знае повече, и която чака спокойна и усмихната животътъ и сърдцето да ѝ открижтъ неосѣтно своитѣ тайни.

Вие се сѣщате сега коя страна взимамъ въ това прѣние мѣжду майкитѣ. Трѣбва ли да приготвимъ съ разумни уроци и сериозни прѣдупрѣждения дѣвойката за ролята която тя трѣбва по послѣ да испълни въ едно ново семейство или трѣбва да пазимъ върху тѣзи роля едно систематическо мълчание, да отстраняваме грижливо и прѣдумишлено всякъква свѣтлина, и да замълчаваме всичкитѣ